

uppfylla oändligheten, — nu har också astronomien blifvit vetenskapen om jorden och själfva grundvalen för alla de vetenskaper, hvilka sysselsätta sig med jorden och mänskligheten.

Endast astronomien kan i själfva verket lära oss, hvar vi befinna oss, säga oss, på hvad vi vandra, visa oss, huru detta kringrullande klot håller sig kvar i rymden, förklara orsaken till att vi hafva år, årstider, dagar och nätter — med ett ord lära oss känna den verkliga plats, vi intaga i naturen. På astronomien grundar sig sjöfarten; hon låter oss uppfatta jordklotets verkliga form och utseende, lär oss känna geografin; tack vare henne stå nu mera jordens alla folk i förbindelse med hvarandra, utbyta sina idéer och alster och arbeta tillsammans på framåtskridandet; hon undervisar oss samtidigt angående jorden och himmelen; utan henne skulle vi lefva som de blinda, såsom djuren, såsom växterna, utan att göra oss besvär med eller snarare utan att förskaffa oss nöjet att göra vår belägenhet klar för oss och noga se hvad vi äro.

Detta är den rena sanningen. Kan man tänka sig, att för närvarande finnas ännu minst 99 personer af 100, hvilka umbära denna kunskap och förbli i denna helt och hållet vegeterande likgiltighet, som lefva hela sitt lif utan att ens ett enda ögonblick fråga sig, hvarest de äro? — Kan man tänka sig, att en bestämd kunskap, som borde vara den ursprungliga grundvalen för hvarje allvarsam bildning, ännu i dag fullständigt försummas af de flesta människor,